

Emil Matthissen.

Den 20. Septbr. 1927 afgik Etatsraad Emil Matthissen ved Døden; han var født den 14. September 1866. Det er næppe for meget sagt, at med ham har Historisk Samfund mistet et af sine mest kendte Medlemmer. Emil Matthissen var en af Historisk Samfunds Fædre, idet han deltog i de stiftende Møder, der blev afholdt i Februar og Marts 1910 og førte til, at der blev oprettet et historisk Samfund for Københavns Amt. Paa den første Generalforsamling den 19. Oktober samme Aar valgtes Matthissen ind i Bestyrelsen, hvor han siden uden Afbrydelse har haft Sæde. Lige fra Stiftelsen og indtil April 1918, hvor han selv fandt det fornødent, at yngre Kræfter traadte til, var Emil Matthissen Historisk Samfund en ganske udmærket Kasserer. Udmærket, fordi han ikke alene med stor Ihærdighed altid sørgede for at skaffe nye Medlemmer, men ogsaa fordi han som ingen anden formaaede at holde fast paa de gamle. Var der endelig et Medlem, der efter megen Betænkning tog Mod til sig og vilde melde sig ud og i den Anledning vovede sig ind i Emil Matthissens lille Privatkontor ud mod Højskolehjemmets Gaard, saa kom vedkommende altid ud igen som fornyet og livsvarigt Medlem. — Ikke Tale

om at gaa ud af Historisk Samfund, havde Matthissen sagt og bakket drabeligt paa sin berømte lange Pibe. Hvor vil De hen — næh, selvfølgelig skal De blive staaende som Medlem og egentlig burde De melde Deres Kone ind ogsaa! Resultatet blev uvægerligt, at det i egen Indbildning afgaaende Medlem blev totalt overvundet af Matthissens uimodstaaelige Elskværdighed og gode Humør. Med disse to herlige Egenskaber havde Matthissen ligefrem omfavnet Manden og overbevist ham om, at det gjaldt hans evige Salighed, dersom han meldte sig ud. Det var jo netop Emil Matthissens Elskelighed og dejlige, barnlige Humør, der gjorde ham afholdt af alle inden for Historisk Samfund og lod ham blive det naturlige og uundværlige Midtpunkt ved alle Sommerudflugterne. Hertil kom ogsaa, at Emil Matthissen ikke saa let blev borte i Vrimlen, og at det vanskeligt lod sig overhøre, naar han med sin Basunrøst kaldte til Samling.

Naar Emil Matthissen i sin Tid traadte til og var med at oprette Historisk Samfund, gik ind i Bestyrelsen og tog en af de Poster, der gav mest Arbejde, saa var det, fordi han saa, at her var der en god Sag, der kunde forene Land- og Byboere, her var noget godt og neutralt, der kunde samle og glæde — og derfor vilde han gerne være med og give af sin Arbejdskraft, sin Popularitet og sit gode Humør.

— Fra Historisk Samfund skal her lyde en varm og uforbeholden Tak til Etatsraad Emil Matthissen for hans gode menneskelige Indsats. Det kan med Oprigtighed siges: han vil blive savnet — først indenfor Bestyrelsen, hvor hans sunde Commonsense ofte satte Tingene paa Plads, og hvor han gennem mange Aar altid var den, der trak Læset, naar Udflugterne skulde lægges til Rette, men dernæst ogsaa af Medlemmerne, der alle holdt af ham og syntes, at en Sommerudflugt ikke havde været helt rigtig, naar ikke Etatsraadens glade Smil og vennesele Latter havde skabt ekstra Solskin over det hele.

Arthur Fang.